

Meta Floor in Oost Jeruzalem

Vijfde rondzendbrief

oktober 2008

Meta Floor is in juni 2007 door Kerk in Actie uitgezonden naar Sabeel, een Palestijns christelijk instituut voor bevrijdingstheologie in Oost Jeruzalem. Zij is uitgezonden vanuit de Protestantse Gemeente Schermer in de classis Alkmaar.

Postadres:
Meta Floor
P.O. Box 49084
Jerusalem 91491
Palestine via Israël

E-mail: floormeta@hotmail.com

Lees meer www.metafloor.nl

KERK IN ACTIE

RONDZENDBRIEF

Joseph Haydnlaan 2a
3533 AE Utrecht
Postbus 456
3500 AL Utrecht
Telefoon (030) 880 14 56
Fax (030) 880 14 57
E-mail info@kerkinaactie.nl
www.kerkinaactie.nl

Giro 456

"Wees zelf de verandering die je wilt zien in de wereld"

Mahatma Gandhi

Lieve mensen,

Een hartelijke groet vanuit Jeruzalem! Na wat heen- en weerreizen naar Nederland de afgelopen maanden, wil ik graag weer enkele ervaringen met jullie delen. Het is intussen ruim een jaar geleden dat ik ben uitgezonden naar Sabeel. Tijd om terug te kijken. Tijd om vooruit te kijken.

Terugkijken...

Het is een intensieve periode geweest. Het is ook een mooie tijd geweest. Achteraf gezien heb ik vooral het eerste half jaar zwaar gevonden: de confrontatie met het voor veel mensen uitzichtloze bestaan op de Westbank vond ik emotioneel niet gemakkelijk. Daarnaast kostte het de nodige energie om mijn plek bij Sabeel te vinden en mijn prioriteiten voor deze drie jaar te stellen. En dan was het soms frustrerend om vanuit Nederland reacties te krijgen die opvattingen hebben over de situatie hier, zonder te willen zien dat het om mensen gaat. Mijn eigen ervaring is dat het zelf ontmoeten van mensen, van Palestijnen en Joodse Israëli's, zoveel anders dan het spreken over ideeën en opvattingen. Toch kan ik zeggen dat ik hier nu steeds meer mijn plek heb gevonden, steeds meer geard ben geraakt, m'n thuis hier heb gevonden. En dit mede dankzij de support vanuit Nederland en de lieve en goede mensen die op bezoek komen en die ik ook hier om me heen heb!

Naast deze 'zware kant' vind ik het leven hier tegelijk uitermate boeiend: iedere dag is er wel weer iets nieuws te ontdekken, ik ontmoet veel nieuwe mensen en ik geniet ervan om concerten en andere culturele activiteiten bij te wonen. Zo is er deze week het einde van

**KERK IN
ACTIE
GIRO456**
Programma van de Kerk

de Ramadan, wat een vrolijke sfeer met zich meebrengt, en is oktober de maand van de Joodse feestdagen. Iets over die dubbelheid heb ik kortgeleden op mijn weblog geschreven, en dat stukje neem ik ook op in deze nieuwsbrief.

... en vooruitkijken

Bij Sabeel is men blij met mijn inzet en hecht men er vooral sterk aan dat de relatie met de Nederlandse achterban wordt verdiept. Dit is dan ook een steeds groter onderdeel van mijn werk geworden. Zo is er afgelopen zomerperiode een jongerengroep van ICCO en Kerk in Actie drie weken lang op bezoek geweest (www.togetthere.nl), en steeds vaker komen er Nederlandse groepen op bezoek die meer willen horen en zien van de situatie op de Westbank en/of Palestijnen willen ontmoeten. Hier werk ik graag aan mee! Daarnaast reis ik regelmatig naar Nederland, waar ik ondermeer presentaties geef over mijn werk bij Sabeel en mijn ervaringen op de Westbank. Graag hoor ik het als een gemeente of groep hier belangstelling voor heeft!

Momenteel zijn bij Sabeel de voorbereidingen voor de 7^e internationale conferentie in november in volle gang. Een aantal Amerikaanse vrijwilligers (voornamelijk jongeren) zijn hiervoor ingevlogen en zij doen veel ondersteunende werkzaamheden. Het maakt de sfeer op kantoor levendig, hoewel het soms ook zo onrustig is dat ik blij ben dat ik thuis kan werken.

Naast de conferentie ben ik bezig met de voorbereidingen van twee bijzondere studie- en ontmoetingsreizen komend voorjaar. Eén reis is bedoeld als vervolg op de Israël-Palestina nota, die besproken is in de synode van de Protestantse Kerk in Nederland. De andere reis heeft tot doel om de situatie van de Palestijnen beter te leren kennen en diverse Israëliische vredesorganisaties te ontmoeten. Het worden allebei boeiende reizen, wees dus van harte welkom!

Deze keer laat ik jullie meelesen met twee impressies van mijn weblog, waarop ik iedere week iets van mijn ervaringen weergeef. Daarnaast een gedicht van Wilco (één van de jongeren van ToGetThere), een uitnodiging voor de reizen in het voorjaar en enkele losse gedachten.

Veel leesplezier!
Vrede en alle goeds,
Meta

Mijn ogen

Ik zou willen dat je door mijn ogen zou kunnen kijken,
heel even maar, om te zien wat hier gebeurt.
Ik verwacht nu niet van je dat je het begrijpt,
maar het onrecht is zoveel, zoveel pijn.

Ik zou willen dat je door mijn ogen zou kunnen kijken,
heel even maar, om te zien wat hier gebeurt.
Hoe het voelt als een Palestijn geslagen wordt,
de machteloosheid, de boosheid, de frustratie

Ik zou willen dat je door mijn ogen zou kunnen kijken,
heel even maar om te zien wat hier gebeurt.
Wanneer een oude man uitgescholden wordt om wie hij is,
dat het hier zo anders is als thuis.

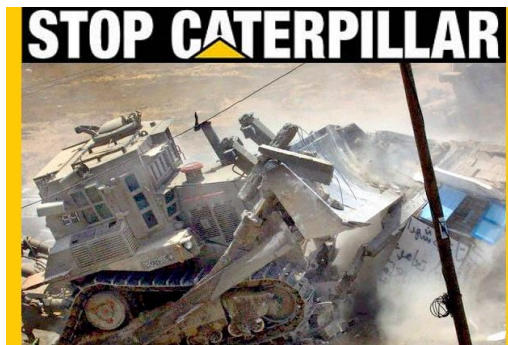
Hoe voelt het om gediscrimineerd te worden?
Hoe voelt het om gehaat te worden?
jij bent de ander, jij bent fout!
Mijn ogen hebben het gezien, mijn hart het gevoeld.
Ik zou willen dat je door mijn ogen zou kunnen kijken.

door Wilco, deelnemer jongerenreis ToGetThere, juli 2008

Over bulldozers en Caterpillar – dagboekimpressie 6 juli

De afgelopen dagen kreeg ik regelmatig mailtjes vanuit Nederland waarin de **aanslag in Jeruzalem** werd genoemd: woensdag reed een Palestijn vanuit Oost Jeruzalem met een bulldozer in op het verkeer op de Jaffastreet, waarbij drie doden vielen en veel gewonden. Een onzinnige actie, die nodeloos slachtoffers maakt. Voor veel Joodse mensen een bewijs dat Palestijnen gedreven worden door blinde haat voor Joden. Voor veel Palestijnen een teken van wanhoop, een bewijs dat Israël het leven van de Palestijnen onmogelijk maakt.

Wat bij mij vooral blijft haken is dat deze Palestijn een bulldozer van **Caterpillar** bestuurde. De Caterpillar-bulldozers staan voor veel Palestijnen – en ook voor mij! - symbool voor de verwoesting van Palestijnse huizen die hier al jaar en dag plaatsvindt. Sinds 1967 is het voor Palestijnen in Jeruzalem bijna onmogelijk geworden om een vergunning te krijgen voor het bouwen van een huis. Meestal wordt de vergunning door de Israëlische autoriteiten geweigerd, soms moeten mensen meer dan tien jaar wachten (wat voor jonge mensen die willen trouwen geen optie is) of de kosten voor de vergunning lopen in de tienduizenden dollars. Dit bedrag is hoger dan de kosten voor de bouw van het huis zelf. Onbetaalbaar dus. Vanwege het grote tekort aan huizen worden er vaak nieuwe verdiepingen op bestaande huizen gebouwd, wat echter de nodige veiligheidsrisico's met zich meebrengt. Zodra er toch nieuwe huizen worden gebouwd (op Palestijns gebied, in Oost Jeruzalem) krijgen de bewoners steevast een brief van het Israëlische leger dat de bouw van het huis illegaal is en dat deze zo spoedig mogelijk moet worden afgebroken. In de kleine lettertjes wordt genoemd dat als mensen dit niet voor een bepaalde datum uitvoeren, het Israëlische leger zelf zorg zal dragen voor de vernietiging van het huis. De kosten hiervoor zullen dan echter verhaald worden op de bewoners.

Deze week hoorde ik het verhaal van iemand die kortgeleden aanwezig was bij zo'n **huisafbraak in Oost Jeruzalem**. Voor het Palestijnse gezin was het de tweede keer dat hen dit overkwam. Na de eerste keer hebben zij hun huis weer opgebouwd: waar moeten ze anders heen? Ze zullen immers ook op een andere plek in Jeruzalem geen vergunning kunnen krijgen? Je kunt als gezin toch niet op straat gaan leven? In dit geval werd de familie gedwongen om toe te kijken terwijl de bulldozers aan kwamen rijden om hun huis te verwoesten. Na de nodige onderhandelingen kreeg de moeder toestemming van de soldaten om met de kinderen bij de burens binnen te wachten. De vader werd echter gedwongen toe te kijken hoe zijn huis met de grond werd gelijk gemaakt. Vlak nadat zijn huis de eerste keer was vernietigd kreeg hij een hartaanval. Deze week is hij overleden aan een volgende hartaanval.

Bij mij komen **vragen** op als:

Zou de dader van afgelopen woensdag de buurman of broer kunnen zijn van de vader in dit gezin? Wie kan aan de kinderen in dit gezin uitleggen wat dit te maken heeft met de veiligheid van Israël? Wat wil men met deze actie eigenlijk bereiken?

Verzet – dagboekimpressie 16 september 2008

*Ik wil hier zijn.
En ik wil hier niet zijn.
Ik houd van dit land.
En ik heb er een grondige hekel aan.
Ik voel me aangetrokken door de diversiteit
aan religies.
En vind het ongelooflijk vervreemdend hoe de
naam van God hier zo vaak misbruikt wordt.
Ik ben hier veel geloviger geworden.
En ook zo veel ongeloviger.
Ik wil alles horen, zien en meemaken.
En ik wil me er voor afsluiten.
Ik wil de verhalen horen, doorvertellen, van de
daken schreeuwen.
En ik wil in een hoekje kruipen en stil zijn.*

Deze week heb ik ondermeer een aantal dagen opgetrokken met twee heel verschillende Nederlandse groepen. Allebei waren ze hier voor een 'gewone Israëlreis' met een plusje: **"Plus Palestine"**. Ik merk dat ik er plezier in heb om uitleg te geven over de situatie op de Westbank, met elkaar rond te reizen, te laten zien welke impact de bezetting heeft op het leven van de Palestijnen, maar ook de Palestijnse gastvrijheid met elkaar te ervaren.

Het leven zit hier vol met tegenstellingen. Na de zomervakantie ben ik hier nu één week terug en de absurditeit van het leven komt weer in alle hevigheid op me af.

Vervreemding, als een Israëlische soldaat zijn machinegeweer op me richt.

Kwaadheid, als ik zie hoe twee andere soldaten ieder van een kant twee Palestijnse meisjes opjagen.

Geluk, als ik toekijk hoe een enthousiaste jongerengroep een dabkah-dansvoorstelling uitvoert.

Machteloosheid, als ik weer langs die metershoge muur in Bethlehem loop en zie hoe bizar deze de stad in stukken verdeelt.

Verdriet, als ik zie hoe Claire, wier huis aan drie kanten wordt omringd door de muur, nog steeds zo'n depressieve uitstraling heeft.

Frustratie, als ik een Israëlische gids heel laconiek hoor vertellen 'dat wij hier al drieduizend jaar zijn en dat het land dus van ons is'.

Blijheid, als ik op een muurtje in de zon vlak bij mijn huis een maiskolf eet en naar alle mensen kijk die voorbijlopen.

Voldoening, als ik zie hoe enthousiast de Grieks-Katholieke gemeenteleden in Bethlehem reageren op het bezoek van een groep Nederlandse christenen. Ze worden niet vergeten!

De tegenstellingen hier zijn onbeschrijfelijk groot. En al deze gevoelens die ik heb lopen dwars door elkaar heen. Ondanks de bizarre toestanden en de spanningen in Hebron, voel ik me er meer dan welkom. Het leven op straat is er zo ongedwongen; de Palestijnse bevolking reageert enthousiast op bezoek vanuit het buitenland. Ik ben altijd weer blij dat ik de mogelijkheid heb om hier andere mensen mee naar toe te nemen. In de Nederlandse groep vraagt iemand me hoe ik zo rustig kan vertellen over de agressieve daden van de kolonisten en het Israëlische leger. Of ik niet vreselijk kwaad en verontwaardigd ben. Ja, vaak wel. Maar soms is het gemakkelijker om over te schakelen op m'n ratio. Misschien omdat het anders te veel wordt voor mezelf. En misschien ook wel omdat ik zie dat het anders te veel wordt voor anderen. Soms lijk ik ook gewend te raken aan de absurditeit van checkpoints, wegversperringen, intimidatie en machtsvertoon. Het is nu één keer zo. Hoewel, **momenteel realiseer ik me weer sterk dat ik hier niet aan gewend ben, en ook nooit aan gewend zal raken.**

Gisteren waren me met elkaar op bezoek in het café van Mahmoud in Hebron. Hij verzet zich tegen de situatie door de Hanthala-coffeeshop te runnen. *'I resist with coffee'* **Hanthala is een beroemd symbool van het Palestijns verzet.** Overal op de Westbank kom ik hem tegen; als afbeelding op de muur, als sleutelhanger en op T-shirts. Het is een 10-jarig Palestijns vluchtelingenkind, gekleed in oude kleren, op blote voeten en hij staat altijd met zijn handen op zijn rug naar het publiek. Zijn ontwerper, een Palestijns vluchteling die intussen niet meer leeft, omschreef Hanthala als volgt:

"Van dit kind weten we eigenlijk niets. Het enige dat we weten is dat hij op blote voeten loopt, zoals zoveel kinderen in de vluchtelingenkampen. Wat mij in hem aantrekt is dat hij betrokken is, eerlijk, uitgesproken en een zwerver. Hij verzet zich door geen stap opzij te doen, maar met zijn handen op zijn rug te blijven staan kijken. Zo veroordeelt hij al het lijden dat de Palestijnen wordt aangedaan."

Misschien staat Hanthala ook wel symbool voor mijn manier van verzet tegen de situatie. Door gewoon keer op keer weer naar Bethlehem en Hebron te gaan. Samen met anderen. Opdat zij het ook zien, vragen gaan stellen en het doorvertellen. Albert van den Heuvel, oud-secretaris-generaal van de Ned. Hervormde Kerk, verwoordde kortgeleden wat ik wil doen - namens mijn kerk:

"Waar de Wereldraad van Kerken zijn kracht wèl in moet (blijven) zoeken, is het vertellen van de verhalen - de verhalen van slachtoffers van onrecht, van oorlog en geweld. Hun een stem geven. Dan is de raad op zijn superbest."

Vredesloper

De afgelopen maanden is er wereldwijd hard gewerkt aan het maken van een vredesloper. Meer dan 1500 mensen van over de hele wereld hebben op kleine lapjes afgebeeld wat hun idee is van vrede. De komende tijd worden al deze lapjes door Palestijnse vrouwen uit vluchtelingenkampen tot één mooi geheel gemaakt: een vredesloper, die tijdens de liturgische opening op de Sabeelconferentie in november een plek zal krijgen en daarna in de vorm van wandkleden uitgedeeld gaat worden op scholen en in vluchtelingenkampen. Nu is het telkens weer een verrassing om de pakken met lapjes open te maken!

Welkom in Jeruzalem!

Groepen en individuen zijn van harte welkom bij Sabeel. Naast de mogelijkheden om een (dag)programma op maat te laten verzorgen, zijn er komend voorjaar twee mogelijkheden om met een groepsreis vanuit Nederland te komen

Deze reizen richten zich in eerste instantie op kerkelijk kader (ZWO-commissies en Kerk & Israël-groepen), maar ook andere belangstellenden zijn van harte welkom! Het zijn beide studie- en ontmoetingsreizen, waarin wordt verondersteld dat de deelnemers geïnteresseerd zijn in ontmoetingen met de inwoners van dit land en in verdieping van de huidige situatie, en niet tot doel hebben om de toeristische plekken te bezoeken.

1. Verdiepings- en ontmoetingsreis 'Honger en dorsten naar gerechtigheid'

Deze reis heeft veel ontmoetingen aan de Joodse en Palestijnse kant op het programma staan. Deze reis wordt gehouden van donderdag 5 maart - zondag 15 maart 2009; de reisleiding bestaat uit Simon Schoon (Nes Ammim) en Meta Floor.

2. Studie- en ontmoetingsreis naar Jeruzalem en de Palestijnse gebieden

In deze reis ligt het accent op ontmoetingen die inzicht geven in de huidige situatie van de Palestijnen. Ook ontmoeten we vertegenwoordigers van Joods-Israëlische mensenrechten- en vredesorganisaties. De reis vindt plaats van donderdag 14 – zondag 24 mei 2009. De reis wordt georganiseerd i.s.m. Vrienden van Sabeel Nederland.

Lees meer informatie over deze beide reizen op www.metafloor.nl (prikbord)

Wist je dat

- ... er in Israël, de Westbank en Gaza in totaal 11 miljoen mensen wonen?
- ... dat de totale oppervlakte hiervan gelijk staat aan ruim de helft van Nederland?
- ... dat er hier 5,7 miljoen Joodse Israëli's wonen
- ... dat er hier 5,3 Palestijnen wonen
- ... dat deze als volgt verdeeld zijn:
  - 1,4 miljoen Palestijnen in Israël (Arabische Israëli's)
  - 2,5 miljoen Palestijnen in de Westbank & Oost Jeruzalem
  - 1,4 miljoen Palestijnen in Gaza

Het werk van Meta Floor is alleen mogelijk door uw betrokkenheid én financiële ondersteuning. U kunt haar werk bij Sabeel ondersteunen met een gift op giro 456 van Kerk in Actie te Utrecht o.v.v. Meta Floor bij Sabeel. Uw bijdrage doet ertoe!

Deze brief is uitgegeven door Kerk in Actie. Adreswijzigingen doorgeven aan de afdeling Adressen (Mw. M. Lagerweij), Postbus 8507, 3503 RM Utrecht, tel. 030-880 17 25, email: adressen@pkn.nl S.v.p. de codes vermelden die op de envelop staan. Op aanvraag kan de rondzendbrief ook per email toegestuurd worden.